

Παρακολουθούμε, αδύναμοι να παρέμβουμε

Ο συνθέτης **Θεόδωρος Στάθης** μιλάει για τη συναυλία στον Φιλολογικό Σύλλογο «Παρνασσός»

Στον **Γιώργο Σ. Κουλουβάρη**
gkoul@naftemporiki.gr

ΣΥΝΑΥΛΙΑ με έργα του συνθέτη Θεόδωρου Στάθη θα παρουσιαστεί στον Φιλολογικό Σύλλογο «Παρνασσός» την ερχόμενη Τετάρτη 6 Μαΐου στις 8:30 μ.μ., με είσοδο ελεύθερη για το κοινό [πλατεία Αγ. Γεωργίου Καρύτη 8, Αθήνα]. Μέσα από τις συνθέσεις εξετάζονται καιρία ζητήματα όπως η δημοκρατία, η δικαιοσύνη, το περιβάλλον, η ανθρωπιά και η παιδεία, με τον συνθέτη να επαναπροσδιορίζει το πολιτιστικό μας υπόβαθρο απέναντι στις σύγχρονες προκλήσεις. Το μουσικά διευθύνει υπογράφει ο Ραφαήλ Πυλαρινός, ενώ ερμηνεύει ο τενόρος Φίλιππος Μοδινός, με τη συνοδεία χορωδίας και του Κουαρτέτου Αθηνών.

Είχαμε τη χαρά να μιλήσουμε με τον συνθέτη.

Κύριε Στάθη, σκέψεις και συναισθήματα εν όψει της επερχόμενης συναυλίας;

«Η πρώτη μου σκέψη πηγαίνει σε αυτούς που έριξαν την ιδέα και εξασφάλισαν τα μέσα για να γίνει αυτή η εκδήλωση. Τους ευχαριστώ. Η εκδήλωση γίνεται στην αίθουσα εκδηλώσεων του Φιλολογικού Συλλόγου ο Παρνασσός, από όπου πέρασε ο Παλαμάς και άλλοι λαμπροί Έλληνες. Αισθάνομαι μεγάλη τιμή και ευχαριστώ τον Πρόεδρό του Καθηγητή Βασίλη Κωνσταντινίδη και τα μέλη του Δ.Σ. Τα συναισθήματα είναι χαράς και ικανοποίησης».

«**Δελφικό Ερώτημα**», έργο που σχολιάζει την κατάσταση της δημοκρατίας. Μιλήστε μας για αυτό.

«Εδώ και πολύ καιρό ήθελα να θέσω αυτό το ερώτημα μουσικά, γιατί γραπτά έχει από καιρό -πολλά χρόνια- τεθεί τόσο στα ελληνικά όσο και στα αγγλικά. Όχι γιατί περιμένω κάποια απάντηση από το Ιερατείο των Δελφών, αλλά για να προβληματίσω, έστω και λίγους, με την ελπίδα να τους αφυπνίσω από τον βαθύ λήθαργο στον οποίο οι κοινωνίες έχουν περιπέσει, εδώ και αιώνες τώρα. Και, ευτυχώς, σήμερα αρκετά λιγότεροι αισθάνονται άνετα με το σημερινό καθεστώς, που δεν έχει καμία σχέση με τη δημοκρατία. Στο «Δελφικό Ερώτημα» υπάρχει διάλογος μεταξύ των ομότιμων «ερμηνευτών» που αποτελεί το άλφα και το ωμέγα της δημοκρατίας. Αυτό που βιώνουμε είναι ένα υβρεολόγιο, άνευ προηγουμένου».

Αφιερωμένο στη μνήμη αγαπημένων προσώπων που έφυγαν το «Ήρτες και έφυγες». Πώς θα περιγράφατε τους ήχους, τις μελωδίες, το συναίσθημα του έργου;

«Στα περισσότερα μέρη του, οι ήχοι του έργου είναι πένθιμοι. Πού και πού υπάρχουν και ξεσπάσματα. Οι μελωδίες γοερές, και δεσπόζουν σε όλο το έργο. Με την ευκαιρία, ήθελα να τιμήσω την καλή μου φίλη Ελένη Αρβελέρ, που πρόσφατα έφυγε».

Κεντρικό έργο της συναυλίας το «Quo Vadis Ανθρωπότητα». Τι σας προσέλκυσε στην ενασχόληση με το ομώνυμο ποιητικό έργο του Κωνσταντίνου Μπούρα;

«Η κραυγή αγωνίας, που αναδεικνύεται με πολλές μορφές και που τις πλέκει πολύ

Θεόδωρος Στάθης: Η μουσική μου κολυμπάει σε μελωδικό ποτάμι και στους περισσότερους θα αρέσει. Η χαρά μου θα είναι πολλαπλή εάν προβληματιστούν πάνω στα ζητήματα που θίγω.

Ας ασπαστούμε το παράδειγμα του λύκου που έχει τον σβέρκο του γερό, για να μπορεί να κάνει τις δουλειές μόνος του.

έντεχνα ο ιδιοφυής και ταλαντούχος Κωνσταντίνος Μπούρας, για το πώς εξελίσσεται ο πλανήτης. Μέχρι τώρα, παρακολουθούμε, αδύναμοι να παρέμβουμε».

Τι θα θέλατε να πάρει το κοινό, το βράδυ της συναυλίας, από τη συνάντησή με τα έργα σας;

«Η μουσική μου κολυμπάει σε μελωδικό ποτάμι και στους περισσότερους θα αρέσει. Η χαρά μου θα είναι πολλαπλή εάν προβληματιστούν πάνω στα ζητήματα που θίγω. Κατά τα άλλα, θα διαπιστώσουν ότι με τη μουσική μου τιμώ τα αγαπημένα πρόσωπά τους που αποδήμησαν».

Πολυσαδής η επιστημονική διαδρομή σας, μακρά και η πολιτική δράση σας, στο πλαίσιο της οποίας θητεύσατε σε θέσεις υψηλής ευθύνης - διατελέσατε, μεταξύ άλλων, υφυπουργός Εθνικής Άμυνας, αναπληρωτής υπουργός Πολιτισμού και υπουργός Γεωργίας στις κυβερνήσεις του Ανδρέα Παπανδρέου. Θα μοιραστείτε μαζί μας μια εικόνα, μια μνήμη, μια σκέψη, ένα συναίσθημα από εκείνα τα χρόνια;

«Εκείνη η προσπάθεια είχε πολύ καλές προοπτικές, γιατί οι άνθρωποι που την υποστήριζαν διέθεταν πολλά από τα φόντα και χαρακτηριστικά, με επικεφαλής τον χαρισματικό και ικανό Ανδρέα, που, επιπλέον, διέθετε το λαϊκό αγκάλιασμα. Εγώ παραιτήθηκα από το Πανεπιστήμιο στο κάλεσμά του και έζησα πολλά γεγονότα εκείνη την εποχή, που για ορισμένα θέματα άρχισα στην πορεία να αλλάζω απόψεις, γιατί από

μέσα πια έβλεπα τα αρνητικά στοιχεία που στον χρόνο θα αποτελούσαν το βασικό εμπόδιο για την πραγματική αλλαγή. Το πιο σοβαρό εμπόδιο ήταν η καλάρωση της ενότητας του Κινήματος, που άρχισε να εξωτερικεύεται με τον σχηματισμό κλικών και φέουδων. Είναι κρίμα, γιατί εκείνη η προσπάθεια θα μπορούσε να πετύχει. Όμως, τα μέσα δεν άλλαξαν. Το ρεπουμπλικανικό-ολιγαρχικό σύστημα διακυβέρνησης συνέχισε να δεσπόζει και διά αυτού άνοιξε διάπλατα στο κρήμα να εισέλθει και να κουμαντάρει δρώμενα, με εξέλιξη την εξάρτηση της πολιτικής από αυτό. Οι πολύ καλές παρεμβάσεις εκείνη την εποχή αποτέλεσαν στην πράξη, με τον χρόνο, κλιμακωτούς του υπάρχοντος συστήματος, αντί για τη βάση της πραγματικής αλλαγής. Το προσωπικό μου όφελος ήταν ότι γνώρισα, ιδιαίτερα στην εποχή μου, εξαιρετικούς, απλούς ανθρώπους».

Κοιτώντας το σήμερα, μια αγωνία σας για την εποχή μας;

«Δεν είμαι αισιόδοξος για κάτι. Οι εξοπλισμοί αυξάνονται ραγδαία. Το δίκαιο του ισχυρού είναι ο νόμος και οι αδύνατοι δεν έχουν άλλες επιλογές από το να ευθυγραμμίζονται με συμφέροντα που, μακροπρόθεσμα, θα οδηγήσουν σε πρόσθετα βάσανα. Γι' αυτό, όσο μπορούμε ας ασπαστούμε το παράδειγμα του λύκου που έχει τον σβέρκο του γερό, για να μπορεί να κάνει τις δουλειές μόνος του».

Και μια ευχή σας;

«Να διαψευστού». [ΣΤΔ: 2501344]

«Με την ευκαιρία, ήθελα να τιμήσω την καλή μου φίλη Ελένη Αρβελέρ, που πρόσφατα έφυγε».